

ŞEVKET ARIK
“AV SAHASI HUNTING GROUND”

---

9 Nisan - 7 Haziran 2014 | April 9 - June 7, 2014

Doğal bir buluşma

ARMAGGAN Art & Design Gallery için heyecan dolu günler yaklaşıyor... ARMAGGAN Genç Üretim 1'den bu yana geçen zaman içinde 100'leri aşan sanatçı, binleri aşan yerli ve yabancı ziyaretçi ile bir araya geldik. 'Biz kimiz'i ve 'ne yapıyoruz?'u anlatmaya, aktarmaya çalıştık. Sanat ve tasarım alanında genç yeteneklerin yanı sıra usta isimlere de yer verdik. Sadece bir galeri değil bir proje alanı gibi davranmayı misyon edindiğimiz altını çizen projelere imza attık. Bir çekim merkezi, yaratıcılığa özgür bir platform yaratmaya çalıştık. Son sergimizin açılışına gelen 800 üzerinde sanatseverle doğru yolda olduğumuzu hissettik.

Nisan 2014 tüm bunların üzerine artık temsil edeceğimiz özel sanatçıların kişisel sergileri ile canlanacak bir günlerin başlangıcı olarak unutulmaz bir tarih olarak takvimlerimizde yer alacak ve hiç unutulmayacak. Ne de olsa 1'ler zor unutulur.

İlk solo sergi dizimizin unutulmayacak sanatçıları Güneş Özmen ve Şevket Anık. Onlarla buluşmam hem spontane hem de olabildiğince doğal oldu. Sanatlarına ilham veren doğa, bizleri de bir araya getirdi. 2012'deki ilk sergimizden bu yana Güneş ile pek çok projede birlikte çalışma fırsatı bulduk. Onun içinden taşan 'his' dalagalarında uzun uzun süzüldük. Güneş'in tamamen doğaçlama gelişen yapıtlarının önünden geçip gitmek gerekli. Her bir eserinin içinde onlarca hikaye, derinlik, birikmiş mutluluklar ve öfkeler gizli. Onun dışavurum gücü, saf bir çocuk, ateşli bir genç ve duyarlı bir 2 çocuk annesinden geliyor.

Böyle bir dünyanın yanında çok sevgili başka bir sanatçımız tarafından tanıştığım Şevket'in rengarenk ve şifrelerle esran artan doğasına kapıldım. Öyle bir kapılma ki bu, eserlerini gördüğünüz anda yanınızda olması için müthiş 'yaygara' koparır cinsten. Soyut düşüncelerini birleştirdiği doğa karakterleri ile yarattığı sahneler tiyatro sahneleri gibi canlı ve ışıl ışıl.

Doğaya adanmış bugünü yaşayan iki sanatçımız ile başlayan solo sergi serimize başlıyor olmak bizim için mutluluk verici. Ne de olsa sanat doğa olmadan var olamaz, ilhamı eksik kalırdı.

Lorem ipsum

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Vivamus velit lectus, imperdiet quis risus sed, sodales fermentum mi. Suspendisse sit amet massa consequat, dapibus augue congue, elementum ante. Etiam placerat ante pellentesque, rutrum justo euismod, lacinia neque. In ut molestie turpis. Maecenas blandit risus mauris, eget dignissim urna aliquam at. Suspendisse varius auctor tellus ut ultricies. Integer congue mi quis massa sollicitudin, quis egestas tortor pretium. Proin aliquam, lorem eu aliquet dignissim, urna diam fermentum ligula, in facilisis nisl eros vitae augue. Donec id neque sed justo lacinia fermentum. Sed convallis, mi ac rutrum sollicitudin, orci metus tempor purus, id mollis lorem velit eu mi. Pellentesque ac lacus quis est egestas auctor quis quis urna. Sed sed egestas ante. Vestibulum ut porttitor libero, vitae mollis metus. Etiam quis diam arcu.

Etiam placerat ante pellentesque, rutrum justo euismod, lacinia neque. In ut molestie turpis. Maecenas blandit risus mauris, eget dignissim urna aliquam at. Suspendisse varius auctor tellus ut ultricies. Integer congue mi quis massa sollicitudin, quis egestas tortor pretium. Proin aliquam, lorem eu aliquet dignissim, urna diam fermentum ligula, in facilisis nisl eros vitae augue. Donec id neque sed justo lacinia fermentum. Sed convallis, mi ac rutrum sollicitudin, orci metus tempor purus, id mollis lorem velit eu mi. Pellentesque ac lacus quis est egestas auctor quis quis urna. Sed sed egestas ante. Vestibulum ut porttitor libero, vitae mollis metus. Etiam quis diam.

1973 Kayseri

Ankara'da yaşıyor ve çalışıyor.

Eğitim

- 2012** Doktora
Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Resim Bölümü
- 2006** Yüksek Lisans
Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Resim Bölümü
- 2002** Lisans
Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi, Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı

1973 Kayseri

Lives and works in Ankara.

Education

- 2012** PhD
Gazi University Faculty of Educational Sciences, Department of Painting
- 2006** Master's Degree
Hacettepe University Faculty of Social Sciences, Department of Painting
- 2002** Bachelor's Degree
Gazi University Faculty of Education, Department of Art

Sergi ve Etkinlikler (Seçki)

- 2002 Devlet Güzel Sanatlar Galerisi Necatibey, Kişisel Sergi, Ankara
- 2007 "Şüpheyi Askıya Almak", Gazi Üniversitesi, Resim Bölümü Sergi Salonu, Ankara
- 2008 "Kimi Zaman", Gazi Üniversitesi, Resim Bölümü Sergi Salonu, Ankara
- 2008 "Seyir Deneyimleri", Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi, Ankara
- 2009 "Arsızlar", ODTÜ, Kişisel Sergi, Ankara
- 2009 "İyi Kötü Çirkin", Alman Kültür Merkezi Resim Sergisi, Ankara
- 2010 "Fasafiso", Cermodern, Ankara
- 2011 "Doğa Cennetse, Kent Cehennemdir", Cermodern, Ankara
- 2011 "Bilinmeyen Bir Cisim Yaklaşıyor" (Küratör), Piha Galeri, İstanbul
- 2011 "Doğadan Rol Çalan İnsan" (Söyleşi), Banş Manco Kültür Merkezi, İstanbul
- 2011 9. Aspat Uluslararası Resim ve Heykel Sempozyumu, Bodrum
- 2011 "Sanatçı Gözüyle Eskişehir", Resim Çalıştayı, Eskişehir
- 2011 "Paralaks", Contemporary İstanbul, İstanbul
- 2012 "Bir Durum Kamufajı" (Söyleşi), Siyah Beyaz Galeri, Ankara
- 2012 "Temas ve Tahammül", Galeri Kara, Ankara
- 2012 "Göz Kararı" (Editör ve Küratör), Çağdaş Sanatlar Merkezi, Ankara
- 2013 "Her Şey Senin İçinde" (Kişisel Sergi), Siyah Beyaz Galeri, Ankara
- 2013 "Kent/City/Civitas/Polis", Bilkent/Ankara

Exhibitions and Activities (Selection)

- 2002 State Fine Arts Gallery Necatibey (Solo Exhibition), Ankara
- 2007 "Suspension To Doubt", Gazi University, Department Of Painting Exhibition Hall, Ankara
- 2008 "Sometime", Gazi University, Department Of Painting Exhibition Hall, Ankara
- 2008 "Cruise Experience", Cankaya Municipality Contemporary Arts Center, Ankara
- 2009 "The Cheeks", ODTÜ "Solo Exhibition", Ankara
- 2009 "Good Bad Ugly", German Culture Center, Ankara
- 2010 "Fasafiso", Cermodern, Ankara
- 2011 "If The Nature is Heaven, The City is Hell", Cermodern, Ankara
- 2011 "An Unknown Object Is Approaching" (Curator), Piha Gallery, İstanbul
- 2011 "Human Play A Role in Nature Of Human" (Conversation), Banş Manco Culture Center İstanbul
- 2011 9. Aspat International Symposium of Painting and Sculpture, Bodrum
- 2011 View of Artist to The Eskişehir, Painting Workshop, Eskişehir
- 2011 "Paralaks", Contemporary Art Fair İstanbul
- 2012 "Camouflage Of A Situation" (Conversation), Siyah Beyaz Gallery Ankara
- 2012 "Contact And Tolerance", Galeri Kara Ankara
- 2012 "Eye Balling" (Editor And Curator), Cankaya Municipality Contemporary Arts Center, Ankara
- 2013 "Everything Is Within You" (Solo Exhibition), Siyah Beyaz Gallery, Ankara
- 2013 "Kent/City/Civitas/Polis", Bilkent-Ankara

SANATÇI GÖRÜŞÜ

Doğadan Rol Çalmak

İnsan mizacını neye borçlu? Doğadan kopuş ne zaman başladı? İçimizdeki hayvan evcilleşti mi? Biz hep doğadan rol mü çaldık? Yoksa doğamızı mı böyle?..... Artık doğayı anlamak için daha fazla sebebimiz var. Çünkü doğadan kopuş süre- cinde öyle bir noktaya geldik ki, mizacımızın ne olduğunu bile belirleyememekteyiz. İnsanlar arasında anlam arayışı belirsiz bir süreklilik halinde devam etmekte. Her şeyin başlangıcı olan doğa, her şeyin tanımlayıcısıdır aslında. Oysa ki biz, insani tanımlar üzerinden yarattığımız durumlarla, bencil bir varlık olduğumuzu bütün ihtişamımızla göstermekteyiz. Vahşi hayvanlardan kaçarak sığındığımız ilk ağaç, evimiz oldu. Sonra sabırla bekledik, dallardaki bütün yaprakları tükettik- ten sonra, bir sabah baktık ki inmek için güvenli bir gün doğmuş. Bir hesap, bir plan yapmalıydık. Çünkü bitmek tükenmek bilmeyen ihtiyaçlarımızın peşine düşmeliydik. Biz ve vahşi doğa arasında bir hesap işliyordu, böyle olmayacaktı, insan olmanın kudreti doğaya meydan okumaktan geçiyordu. Doğanın her denge arayışı bizim için felaket sayıldı. Biz de kendi güvenli mega kentlerimizin inşasına başladık. Sonra arkası gelmeyen büyük medeniyetler inşa ettik. Ve hala dur durak bilmeden dünyayı tasarlamaya devam etmekteyiz.

Tarih boyunca kendimizi hep hayvanlarla kıyasladık. Yaban hayattan korkarak, ardımıza baka baka kaçarak kurduğumuz bu medeni dünyaya o kadar hızlı koştuk ki, artık bu koşu anlam değiştirdi ve dünyaya meydan okumaya kadar geldi. Sonra bir şeyleri anlamak için durduk ve artık tannıy inşa ettiğimizi anlamaya başladık. Doğadan kopmasaydık belki de asla gerçek bir tann fikri yarata- mayacaktık. Belki de akli taşıyor olmanın sorumluluğu, bütün bu serüvende bizim konumumuzu ve kaderimizi belirledi. Öncülü ister evrim, isterse yaradılış olsun, sonuç insanın mizacı ise, onu belirleyen uygarlığın tarihine bakmak lazım. Bizi inşa eden hayvan yanımız ise neden bu kadar doğaya yabancıyız. Eğer insan olmanın gereğini yaptığımızı inanıyorsak, artık bizi durduracak hiçbir güç yok gibi...

Son dönem izlediğim belgeselerde doğanın detaylarına bakınca gerçekten hayranlık duymamak elde değil. Sadece bir izleyici olarak bakabildiğimiz bu çeşitlilik karşısında, övündüğümüz medeniyetimiz bu kadar cazip değil. Aklın olasılıklarıyla aradığımız bütün anlamlar karşısında, doğanın kendiliğinden işleyen mükem- melliğinin anlamı her seferinde baskın geliyor. Peki tek hücreli bir canlı olarak başladığını var saydığımız bu süreç nereye evirildi? Kültür üzerinden medeniyet adına neyin değerlendirmesini yaparsak yapalım, dönüp tekrar doğaya bakmak gerekiyor. Çoğu zaman teselliden ve özlemden ibaret olan doğa yaklaşımı, asla içinde kalamayacağımız kadar uzak görünüyor. Asla zorluklarına talip olmadığımız koşullar, konforumuz bozulmadan içine girip çıktığımız başkalaşmış bir ortama dönüşmüş durumda.

Son dönem çalışmalarında ele aldığım, kendi karakterimiz üzerinden tanımladığımız hayvan karakterleri, neredeyse evrensel benzerlikler içermektedir. Tıpkı insanlar olarak birbirimize yaptığımız gibi, onları da kendi karakterlerimizin bir parçası yaptık. Neredeyse en çok faydalandıklarımızı en çok aşağıladık (tavuk, eşek, koyun, inek, vs). Fakat en çok korktuklarımızı en asileri yaptık (aslan, kaplan, ayı, kurt, vs). Haddimizi çok aştık ve tüketeceğimiz her şeye saldırdık, avladık. Çünkü yaratılan ya da var olan her canlının insanın hizmetinde olduğu fikrine inandık. Peki bu kadar cömertliği hak ettiğini düşünen biz insanlar kimin için varız. Bütün bunları tanı bizi görsün diye mi? Yoksa zamanda sürekli ilerleme arzusu mu? En iyi cevap insan aklının hiçbir cevapla yetinmediği gerçeğidir.

Evcilleştirdiğimiz bir çok hayvan ile yüksek derecede çıkar ilişkisi kurmuş bulun- maktayız. Çünkü hepsinden bir çıkarımız mevcut. Hatta öyle ki, insanlığımızın tesellisini bile onlar üzerinden aramaktayız. Bütün bunların basit bir hayvan sevgisi ve doğayla olan saf bağımız olarak görmüyorum.. Elbette ki bir diyalog gerekli ama bu bizim bütün kurallarını belirlediğimiz bir diyalog değil. Doğanın kurallarının içinde kendi yerimizi aramız gerekiyor. Biz kendi medeniyet kalelerin- den bu oyunu sürdürürken, doğa bizimle hesaplaşmak için her zaman bir yol bulmaktadır. Doğanın felaketi, düzenin adaleti için bir denge arayışıdır.

Asla kendi gerçeği ile yaşamayı düşünmediğimiz hayvan imajları, konforlu yaşam alanlarımızda gururla ruhumuzu okşayan medeniyetimizin başansının temsili niteliğinde. Aynı zamanda kat ettiğimiz mesafenin de bir göstergesidir. Atalarımız tarafından temelinde din ve büyüünün etkisiyle tasvir edilen yaban hayat imajları, artık etkisinden büyük ölçüde kurtulduğumuz korkuların romantik tasvirleridir. Yaban hayat, iyi ki evdeyim hissiyle karşımıza koyduğumuz, medeniyetin mücadelesinin bir sembolüne dönüşmektedir. Uygarlığın doğayı kontrol etme çabalarının sembolik göstergeleridir. İlgüdüsel olarak korkularımızın kaynağı olan vahşi doğaya karşı, konumumuz artık sarsılmaz niteliktedir. Ne birebir içinde olduğum ne de sürekli gözlemlediğim bir doğanın içerisindeyim. Her şeye, kent koridorlarında dolaşıp duran, medeniyet postu giymiş sanallıkla bakıyorum. Aradığım her gerçeklik fikri, sadece kafamda kurguladığım kadar gerçek oluyor. Bağımlısı haline geldiğim sanallık, artık kendi doğam haline geldiği için, yaşadığım ve tükettiğim her şeye aynı sanal değeri biçiyorum. Seçtiğim bütün vahşi hayvan figürleri de aynı sanal dünyadan ulaştığım imajlardan ibaret. Ama onları dünyama bu şekilde de olsa kattığımda, içimdeki bir çok şeyi harekete geçirdiklerini söyleyebilirim. Doğanın karakterine temas eden ve özünde neyin parçası olduğumuzu hatırlatan bir samimiyet inşa ettiğim söylenebilir.

Sanatsal süreçte nesnel gerçeklikten, soyut ve kavramsal gerçekliğe evirilmiş bulunmaktayız. Tinsel bir varlık olarak piramidin tepesinde egomuzu okşa yarak yaşamaya devam etmekteyiz. Doğa ve hayvan tasvirlerinin ilkel benliğimizin bir uzantısı olduğunu söylemek yanlış olmasa gerek. Ancak şimdiki medeni dünyamızın yaklaşımı atomik bilincin evrimini bile deşifre ederken, bu ilkel kay- gılarla doğa anlayışı pek anlamlı gelmeyebilir. Beklide hiçbir şeyi yargılamadan koşullara adapte olarak yolculuğa devam etmek en güzeli. Fakat 'doğa' her zaman en güzel teselli alanı olmaktadır. Eğer biz suçluysak, doğayı da kendi gibi davrandığı için suçlamak- tayız. Ve vahşi olanın görüntüsü bizim doğayla olan mesafemizi göstermektedir. Evcil olanın görüntüsü ise; varlığımızı sürdürmek için inşa ettiğimiz 'faydacı' anlayışın göstergeleridir.

ARTIST STATEMENT

Replacing the Nature

On what does human temperament depend? When did we begin to depart from nature? Did the animal inside us become tame? Did we always imitate the nature? Or is it our nature itself? We have more reasons now to understand the nature. Since we have become so departed from the nature, we cannot even define our temperament. Searching for a meaning is ambiguously going on. Nature is not only the beginning but also descriptive of everything. Yet we indicate our selfish existences by means of humane descriptions. The first tree that we shelter to save ourselves from the wild animals became our home. Then we waited patiently; after consuming all of the greens on the tree we realized that it is safe to climb down the tree. We had to make a calculation and a plan. Because we had to chase our never-ending needs. There was a reckoning between us and the wild; but we had to interfere because the power of being a human was based on challenging the nature. Any attempt of nature to find a balance was a disaster for us. So we started to build our safe mega-cities. Then we built never-ending big civilizations. And we are still going on to design the world.

We have always compared ourselves with animals. We have run so fast to this civilized world being afraid of the wild that this run changed meaning and became a challenge to the world. Then we stopped to understand what's going on and we understood that we had built the god. If we didn't separate from the nature, we wouldn't create an idea of a real god. Maybe it is the responsibility of having a mind that determined our status and destiny in this adventure. Precessor is whether evolution or creation, if the outcome is human temperament we should examine the determining civilization history. If it is our animal aspect which is making us, why are we so alienated from the nature? If we believe to behave as a necessity of being a human, I guess there is nothing to stop us... When I watch documentaries I can't help myself to admire the details of the nature. In comparison with the diversity in the nature, our praised civilization is not so attractive. Nature's perfect operation is always more meaningful than all of the meanings we search by the capacities of our mind. Well, where did this process starting from a unicellular being evolve? Whatever we analyze in terms of culture in the name of civilization, we have to refer to nature. Nature approach composed of consolation and longing seems too far for us to stay in it. The conditions of which's difficulties we never aspire have already become an altered setting that we come by without any discomfort.

The theme in my recent works is the universality of the animal temperament that we define in terms of our own temperament. Just as we do to each other, we have made the animals a part of ourselves. We mostly despised most useful ones (like chicken, donkey, sheep, cow, etc.). but we mostly sublimed the most fearful ones (like lion, tiger, bear, wolf, etc.). We overstepped the mark and we attacked and hunted anthing we can consume. Because we believed that any existing or created being is in the service of us. Well, who do we, humans who think that they deserve so much generosity, exist for? Are all of these for the God to see us? Or is it desire to continuously progress in time? The best answer is the reality that the human mind is not satisfied with any answer.

We have a relation with many domesticated animals based on our self-interest. Because we have interests. Moreover, we are trying to find remedy to our humanity through them. I don't see them simply as a zoolatry and our pure connection with the nature. Of course a dialogue is necessary but it is not dialogue of which's rule we define. We have to search for our position within the rules of the nature. While we are pursuing this game from our own civilized castles, nature always finds a way to reckon with us. The disaster of the nature is a search for a balance for the justice of the system. The animal images which we never think to live with its own reality are like representation of our praising civilization in our comfortable living spaces. It is also an indicator of the distance we have come so far. The images of the wild painted basically with the effect of religion and magic are mere romantic depictions of the fears we no more suffer. The wild turns out to be a symbol of civilization challenge that we feel glad to be in our safe homes. They are the symbolic indications of civilization's efforts to control the nature. Our position against the wild which is the source of our instinctive fears is now unshakable.

I'm not living in a nature that I directly relate with or I always observe. I look everything through a virtuality that walks around the city hallways pretending to be civilized. Any idea of reality I search for becomes real only as much as I fictionalize in my head. As the virtuality that I'm addicted became my own nature I appreciate anything I live or consume with the same virtuality. All of the wild animal figures I chose are only the images I access in the virtual world. But even if I add them into my world in this way, I can say that they prompt many things inside me. It can be said that I build a sincerity touching to the character of the nature and reminding us the whole we originally belong to.

We have evolved from objective reality to abstract and conceptual reality in the process of art. We are living boosting our egos on the top of a pyramide as a spiritual being. It is not wrong to argue that the depictions of nature and animals is an extension of our id. It may not make sense, however, to think about the nature with primitive concerns while our civilized world's approach decodes even the evolution of the atomic consciousness. Maybe best way is to continue the journey by being adapted to the conditions without judging anything. But the "nature" is always the best consolation for us. If we are guilty, we blame the nature for it behaves like it does. And the image of the wild shows the distance between us and the nature. As for the domestic; they are the signs of the "pragmatist" understanding we built to maintain our existence.

SERGİLENEN İŞLER

WORKS EXHIBITED

YAĞIŞ | RAIN

Tuval üzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2014

AMBAR (SİLO) | AMBAR

Tuval üzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2014

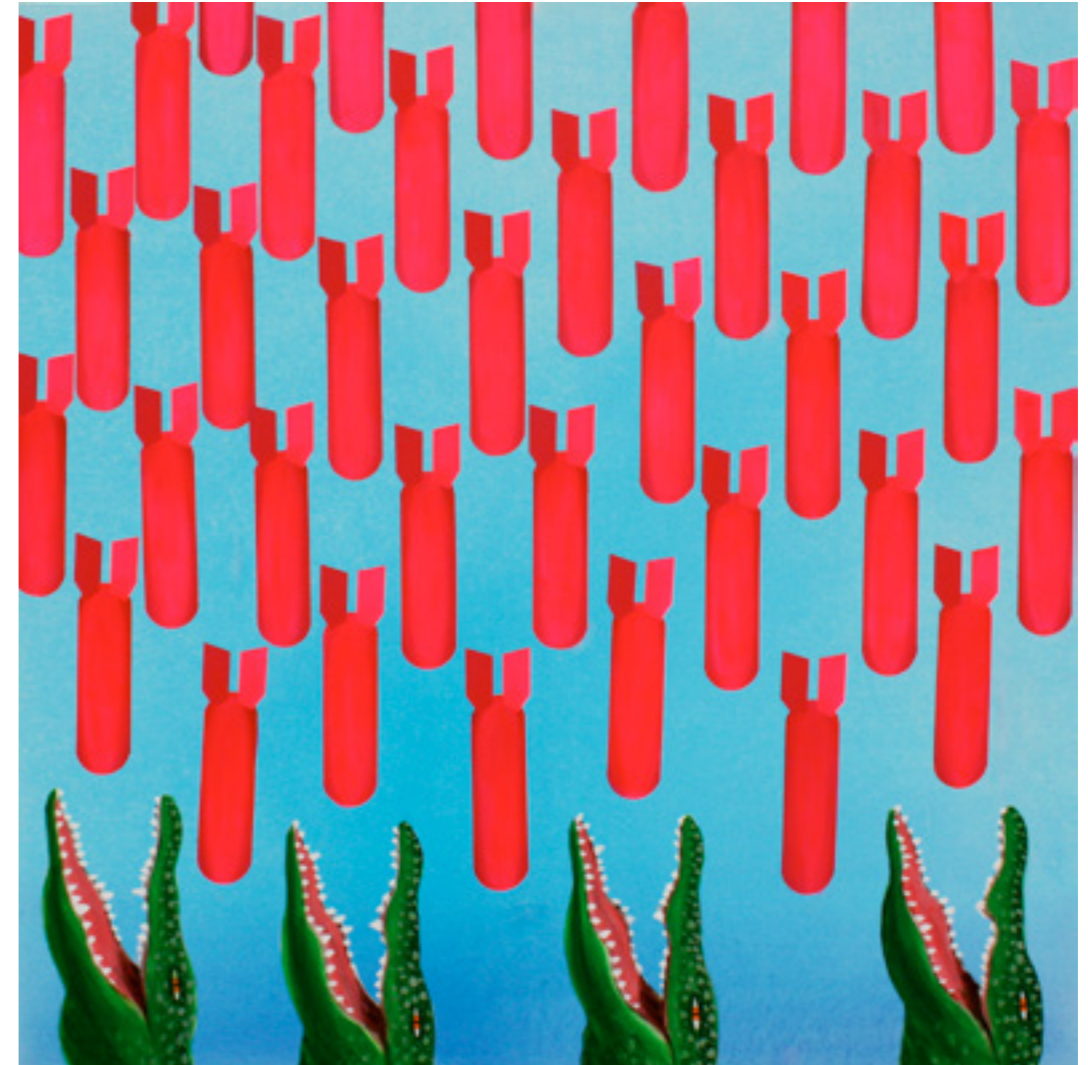

DEFANS | DEFENSE

Tuval üzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2014

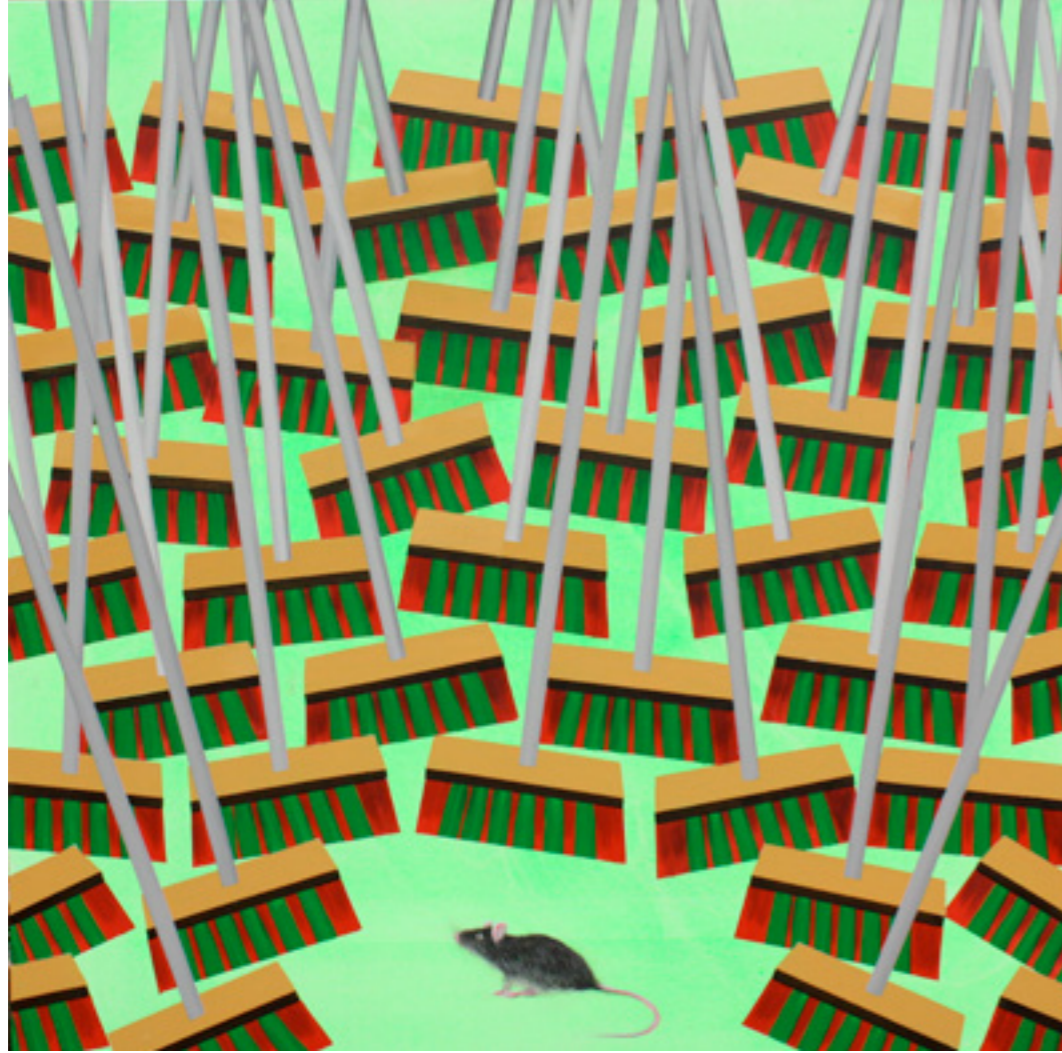

KARŞILAMA | WELCOME

Tuval üzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2014

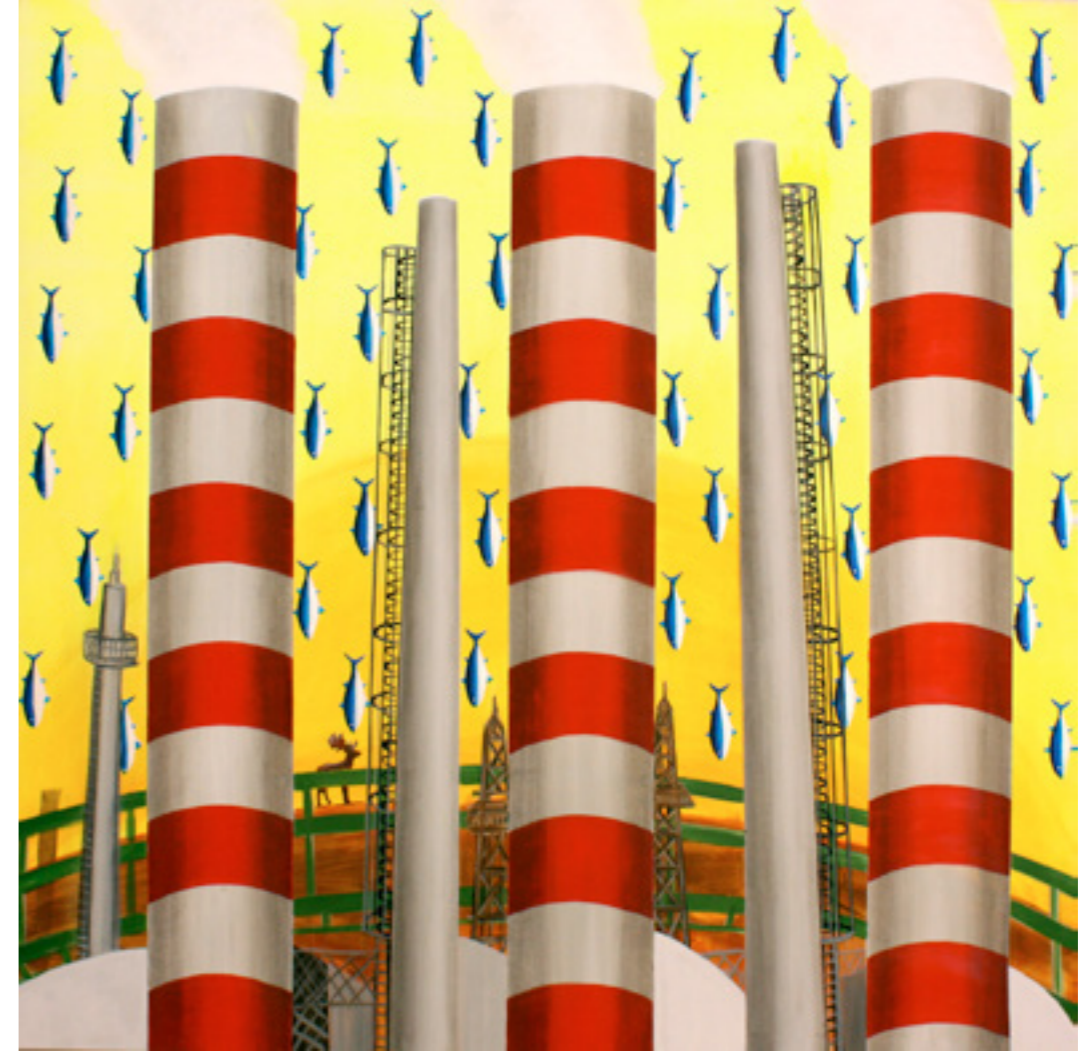

KUŞATMA | ENCLOSURE

Tuval üzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2014

DOĞANIN SONU | END OF THE NATURE

Tuval üzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2014

EVİM | MY HOME

Tuval üzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2013

OBUR KENT | GLUTTONOUS CITY

Tuval üzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2013

BÜYÜK GÖÇ | THE GREAT MIGRATION

Tuval üzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2012

AV SAHASI | SHOOTING GROUND

Tuval üzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2012

GÜZELLİK AĞACI | BEAUTY TREE

Tuval üzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2012

AV - AVCI | HUNT - HUNTER

Tuval üzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2012

SIRK | CIRCUS

Tuval ŗzeri akrilik | Acrylic on canvas

150x150 cm

2011

